

Jag fick ett barn

En artikel om barnafödandet ur ett sunni-islamiskt perspektiv

Inledning

Att välkomna ett barn till världen är en av de mest välsignade och betydelsefulla händelserna i en muslims liv. Inom sunni-islam betraktas ett barn som en gåva (ni'ma) från Allah (SWT), och föräldraskapet ses som en helig amanah - ett förtroende - som Allah har anförtrott de troende. Profeten Muhammad (frid vare med honom) sade:

”Giften er, föröken er, ty jag är stolt över er mångfald bland folken på återuppståndelsens dag.” (Abu Dawud 2050).

Denna artikel belyser de islamiska riktlinjerna, ritualerna och det andliga perspektivet kring att få ett barn.

Barnets välsignelse i Islam

Allah (SWT) beskriver barn som en prydnad för det jordiska livet:

”Rikedom och barn är prydnaden för detta jordiska liv” (Koranen

18:46).

Att önska och be om barn är en sunna som etablerats av Allahs profeter. Profeten Zakariyya (AS) bad:

”Min Herre, skänk mig av Din nåd ett rättfärdigt avkomlingar. Du är den som hör böner.” (Koranen 3:38).

Inom sunni-islam uppmuntras äkta makar att be om salih (rättfärdiga) barn som kan bli en sadaqa jariyya – en fortlöpande välgörenhet – efter föräldrarnas bortgång.

Graviditeten – en helig period

Allah beskriver moderns uppoffring under graviditeten med djup respekt i Koranen: ”Vi har befallt människan att vara god mot sina föräldrar. Hans moder bar honom med möda och satte honom till världen med möda.” (Koranen 46:15). Sunni-lärda understryker vikten av att maken ger sin hustru fullt stöd och omsorg under denna tid. Ibn Qudama al-Maqdisi skriver i Al-Mughni att mannen är skyldig att tillhandahålla nafaqa (försörjning), inklusive alla nödvändiga medicinska behov, för sin gravida hustru (Ibn Qudama, Al-Mughni, vol. 8, s. 176).

Vid barnets födelse – islamiska ritualer

1. Adhan och Iqama

Den första sunna som bör utföras när ett barn föds är att vissla adhan (böneropet) i barnets högra öra och iqama i det vänstra. Ibn Abbas (RA) berättar att Profeten (PBUH) gör det när al-Hasan ibn Ali föddes (Tirmidhi 1514). Denna handling symboliserar att det första ordet barnet hör är Allahs namn och vittnesbördet om Islam.

2. Tahnik – sötning av gomens

Det rekommenderas att gnida en bit mjuk dadel mot det nyfödda barnets gom. Sahabiyya Asma bint Abi Bakr (RA) berättar att hon tog med sig sin nyfödde son Abdullah ibn Zubayr till Profeten (PBUH), som tuggade en dadel och lade den på barnets gom – det första barnet lade i sin mun var Profetens (PBUH) saliv (Bukhari 5467, Muslim 2145).

3. Att ge barnet ett väckert namn

Profeten (PBUH) sade:

”På återuppståndelsens dag kommer ni att kallas med era namn och era fäders namn; ge därför era barn vackra namn.” **(Abu Dawud 4948).**

Bland de bästa namnen är Abdullah och Abdurrahman (Muslim 2132). Det är sunna att namnge barnet på den sjunde dagen efter födseln, men det är tillrådet att göra det tidigare.

4. Aqiqa – offerdjur för barnet

Aqiqa är ett rekommenderat (mustahabb) offerande på den sjunde dagen. För en pojke slaktas två får/getter och för en flicka ett. Profeten (PBUH) sade:

”För varje barn är det en aqiqa; slakta på den sjunde dagen, raka hans huvud och ge honom ett namn.” **(at-Tirmidhi 1522, klassad som hasan sahih).**

Shaykh Ibn Baz (RA) bekräftar att aqiqa är en bekräftad sunna (sunna mu’akkada) och att köttet bör delas ut till familj, grannar och de fattiga (Fatawa Ibn Baz, vol. 25, s. 149).

5. Khitan – omskärelse

Omskärelse för pojkar är fitra (naturlig disposition) och en obligatorisk (wajib) handling enligt den hanbalitiska och shafiiitiska madhhaben, och en bekräftad sunna enligt den hanafitiska madhhaben. Abu Hurayra (RA) överför från Profeten (PBUH):

”Fem är av fitra: omskärelse, rakande av skämskorna, klippande av naglar, plockning av armhålshår och trimning av mustaschen.” **(Bukhari 5889, Muslim 257).**

Imam an-Nawawi skriver i al-Majmu’ att omskärelse är wajib (an-Nawawi,

al-Majmu', vol. 1, s. 298).

Föräldraansvar och uppfostran

Islam lägger stor vikt vid barnets islamiska uppfostran (tarbiyya). Profeten (PBUH) sade:

”Varje av er är en herde och varje av er är ansvarig för sin hjord.” (Bukhari 2409).

Föräldrarna är skyldiga att lära barnet att be, recitera Koranen och följa islams pelare. Ibn al-Qayyim al-Jawziyya skriver i Tuhfat al-Mawdud bi Ahkam al-Mawlud att föräldrar som försåmlar barnets uppfostran bär ansvar inför Allah, och att många barns ofromhet är ett resultat av föräldrarnas försummelse (Ibn al-Qayyim, Tuhfat al-Mawdud, s. 236).

Amning i Islam

Koranen anger specifikt amningsperioden:

”Mödrarna skall amma sina barn i två hela år, för den som vill fullfölja amningstiden.” (Koranen 2:233).

Amning skapar en haram-relation (fosterbrödraskap) och är högt uppmuntrat i islamisk lag. Fadern är skyldig att ersätta modern för amning om de är skilda (Ibn Qudama, Al-Mughni, vol. 9, s. 302).

Avslutning

Att få ett barn är en av Allahs största välsignelser och åtföljs av ett stort ansvar. Sunni-islam ger föräldrar en detaljerad vägledning – från födelsens första ögonblick till barnets islamiska uppfostran – så att den nya generationen växer upp som troende och goda människor. Måtte Allah (SWT) välsigna alla muslimska föräldrar och deras barn och göra dem till en sadaqa jariyya för sina föräldrar. **بين آ**

Källor och referenser

- 1. Den heliga Koranen – Surah Al-Kahf (18:46), Surah Al-Ahqaf (46:15), Surah Al-Baqarah (2:233), Surah Al-Imran (3:38).
- 2. Sahih al-Bukhari – Hadith nr 2409, 5467, 5889. Al-Imam Muhammad ibn Ismail al-Bukhari (d. 870 e.Kr.).
- 3. Sahih Muslim – Hadith nr 257, 2132, 2145. Al-Imam Muslim ibn al-Hajjaj (d. 875 e.Kr.).
- 4. Sunan Abu Dawud – Hadith nr 2050, 4948. Al-Imam Abu Dawud al-Sijistani (d. 889 e.Kr.).
- 5. Sunan al-Tirmidhi – Hadith nr 1514, 1522. Al-Imam Muhammad ibn Isa al-Tirmidhi (d. 892 e.Kr.).
- 6. Ibn Qudama al-Maqdisi – Al-Mughni, vol. 8 & 9. Dar Ihya al-Turath al-Arabi, Beirut.
- 7. Al-Imam an-Nawawi – Al-Majmu’ Sharh al-Muhadhdhab, vol. 1. Dar al-Fikr, Beirut.
- 8. Ibn al-Qayyim al-Jawziyya – Tuhfat al-Mawdud bi Ahkam al-Mawlud. Maktabat al-Manara al-Islamiyya, Kuwait, 1983.
- 9. Shaykh Abdul Aziz ibn Baz (RA) – Fatawa Ibn Baz, vol. 25. Mawqi’ al-Islam, Riyadh.